

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Кзз 1118/2019
14.11.2019. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Драгана Аћимовића, Мирољуба Томића, Јасмине Васовић и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Олгицом Козлов, записничарем, у кривичном предмету окривљеног Ђура Пуцара, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адвоката Саше Миловановића, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду К 726/18 од 19.03.2019. године и Апелационог суда у Београду Кж1 578/19 од 02.07.2019. године, у седници већа одржаној 14.11.2019. године, једногласно је, донео:

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Ђура Пуцара, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду К 726/18 од 19.03.2019. године и Апелационог суда у Београду Кж1 578/19 од 02.07.2019. године, у односу на повреду закона из члана 439. тачка 1) Законика о кривичном поступку, док се у односу на преостале повреде закона **ОДБАЦУЈЕ**, као недозвољен.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду К 726/18 од 19.03.2019. године, окривљени Ђуро Пуцар оглашен је кривим због извршеног кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика, за које му је суд утврдио казну затвора од три године и четири месеца, док му је на основу члана 67. КЗ опозвао условну осуду по правноснажној пресуди Другог основног суда у Београду К 15453/10 од 23.03.2015. године тако што му је узео као утврђену казну затвора у трајању од једне године и шест месеци, због извршеног кривичног дела тешка крађа из члана 204. став 1. тачка 1. у вези члана 61. КЗ те га је осудио на јединствену казну затвора у трајању од четири године и четири месеца у коју му је урачунато време проведено у притвору од 18.05.2017. до 28.03.2018. године као и време проведено под мером забране напуштања стана уз електронски надзор од 28.03.2018. до 17.09.2018. године, а на основу члана 87. у вези члана 246. став 7. КЗ изречена му је мера безбедности одузимања предмета, те је обавезан да суду накнади трошкове кривичног поступка.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 578/19 од 02.07.2019. године, одбијене су, као неосноване, жалбе браниоца окривљеног Ђуро Пуцара и потврђена пресуда Вишег суда у Београду К 726/18 од 19.03.2019. године.

Против наведених правноснажних пресуда, бранилац окривљеног адвокат Саша Миловановић, поднео је захтев за заштиту законитости „због повреде закона у смислу члана 485. став 1. тачка 1) у вези става 2. ЗКП у вези са одредбом члана 246. став 1. КЗ“, уз предлог Врховном касационом суду да усвоји поднети захтев те да побијане пресуде укине или их преиначи тако што ће окривљеног ослободити од оптужбе као и да одложи извршење казне по правноснажној пресуди до окончања поступка по поднетом захтеву.

Врховни касациони суд је, у смислу члана 488. став 1. ЗКП, доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, након чега је одржао седницу већа, у смислу члана 490. ЗКП, о којој није обавестио Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, налазећи да њихово присуство седници већа није неопходно и да није од значаја за доношење одлуке, на којој седници је размотрио списе предмета са пресудама против којих је захтев поднет, те је по оцени навода и предлога у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости није основан.

Поднетим захтевом браниоца окривљеног се указује на повреду кривичног закона учињену на штету окривљеног, јер према ставу одбране дело за које је окривљени Ђуро Пуцар побијаним пресудама оглашен кривим, не представља кривично дело у смислу одредбе члана 246. став 1. КЗ. Изреком првостепене пресуде окривљени је оглашен кривим да је: „неовлашћено ставио у промет супстанцу проглашену за опојну дрогу тако што је кроз прозор сувозачких врата путничког возила предао један пакетић са опојном дрогом кокаин окривљеном АА“. Одбрана налази да тиме што је окривљени Ђуро Пуцар оглашен кривим да је „предао“, а не „продао“ опојну дрогу нису остварена битна законска обележја кривичног дела неовлашћена производња и стављања у промет опојних дрога у смислу члана 246. став 1. КЗ.

Врховни касациони суд ове наводе, којима се суштински указује на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, оцењује као неосноване.

Наиме, из чињеничног описа радњи извршења кривичног дела, у изреци првостепене пресуде, за које је окривљени Ђуро Пуцар оглашен кривим, између осталог, да је у означено време и месту „неовлашћено на други начин ставио у промет супстанцу проглашену за опојну дрогу“ произлазе све чињенице и околности како објективне које се односе на саму радњу извршења дела тако и субјективне које се односе на урачунљивост и умишљај окривљеног, које представљају законска обележја кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ. Из наведених разлога супротни наводи браниоца окривљеног, у поднетом захтеву, су оцењени као неосновани.

Детаљну анализу, браниоца окривљеног у поднетом захтеву, појмова „предаје“ и „продаје“ са аспекта језичког и циљног тумачења у кривичном законодавству, те са аспекта грађанског законодавства, Врховни касациони суд оцењује као оспоравање утврђеног чињеничног стања као погрешно и непотпуно утврђеног, односно одредбе члана 440. ЗКП, која, у смислу члана 485. став 4. у вези става 1. ЗКП, не представља законски разлог за подношење овог ванредног правног лека од стране окривљеног преко браниоца.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу одредаба члана 30. став 1. Закона о уређењу судова, применом члана 491. став 1. и члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник,
Олгица Козлов, с.р.

Председник већа-судија,
Бата Цветковић, с.р,

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић